

דף פד.

עין משפט א.

אה"ע סימן קלז סעיף ה

ה. גירש אותה ליום אחד כגון שאמר לה הרי את מגורשת ממני היום ולמחר את אשתי הוי ספק מגורשת לעולם^א, ואם רוצה לקיימה צריך לקדשה מחדש.

עין משפט ב.

יו"ד סימן ריג סעיף ג

ג. ד. אמר קונם עיני בשינה היום אם אני אישן למחר הרי לא יישן היום שמא ישכח ויישן למחר^ב, אבל אם אמר קונם עיני בשינה למחר אם אישן היום, יכול לישון היום ולא חיישינן שמא למחר ישכח נדרו ויישן.

עין משפט ג.

אה"ע סימן קמג סעיף טו

טוהגה"ג. אסור לאדם לגרש את אשתו בשביל שיקחנה אחר, כגון שנתן לו ממון הרבה או ניכר שהעלה לה מזונות, שלא יאמרו נשותיהם נותנים במתנה.

עין משפט ד.

אה"ע סימן קמג סעיף יב

יב. התנה דבר שא"א לקיימו, הרי זה אינו תנאי והגט גט, אך אם אפשר לקיימו באיסור כגון ע"מ שתאכלי בשר חזיר, הרי זה תנאי, ולא הוי מתנה על מה שכתוב בתורה שהרי בידה לא לאכול ולא להתגרש, ואם האיסור תלוי ג"כ באחר לא הוי תנאי, שהאחר לא ישמע לה לעשות איסור.

ג. אף דהגמ' בדף פ"ד ע"א פשטה דמגורשת מ"מ בדף פ"ו הגמ' אמרה לאפוקי גמ' זו כיון דפסקא פסקא ולכן הוי ספק מגורשת, אף שהר"ן והרשב"א פסקו דודאי מגורשת הרי"ף השמיטה. והרמב"ם פסק דאינה מגורשת ועיין בהגר"א ס"ק ז'.
 ט. הש"ך ציין לעיין בסוף סי' ר"כ ובסוף רל"ט.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

אה"ע סימן לח סעיף ב

ב. כל תנאי צריך שיהיה בו ד' דברים **ע**: א. תנאי כפול, ב. הן קודם ללאו **פ**, ג. תנאי קודם למעשה, ד. התנאי הוא דבר שאפשר לקיימו **צ**. חסר פרט אחד בתנאי הוי תנאי בטל ומעשה קיים, ומקודשת כאילו לא התנה כלל.

עין משפט ה. **אה"ע סימן קמג סעיף יח**

יח אמר לה: ע"מ שתבעלי לפלוני, נתקיים התנאי שנבעלה לו, בין בזנות בין בנשואין, הרי זה גט. ולכתחלה לא תבעל לו, דהא אינה מגורשת עד שתבעל לו, נמצאת תחלת ביאה באיסור.

עין משפט ו. **אה"ע סימן קמג סעיף יג**

יג אמר לה: ע"מ שלא תבעלי לאבא, ונבעלה לו, אינו גט. אבל כל זמן שאין עדים שנבעלה לו, אין חוששין שמא נבעלה לו (ומותרת להנשא, ואין חוששין שמא תבעל לו) (טור).

עין משפט ז. **אה"ע סימן קמג סעיף יב**

עיין לעיל עין משפט ד

דף פד:

עין משפט א. **אה"ע סימן קמג סעיף יב**

עיין לעיל דף פד. עין משפט ד

- ע.** כתנאי בני גד ובני ראובן. קידושין ס"א ע"ב,
- פ.** ואם אמר לאו ואח"כ הן ואח"כ לאו הוי תנאי, דהעיקר שיסיים בלאו, דאם מסיים בהן לאו תנאי הוא דבגמר דבריו מתפיס כ"כ הר"ן מגמ' גיטין ע"ה ועיין בח"מ.
- צ.** לאפוקי על מנת שתעלי לרקיע וכדומה. ובענין נמי שאפשר יהיה לקיימו ע"י שליח, ב"י.

עין משפט ב.

אה"ע סימן לה סעיף ה

ה ז. התנה עמה בשעת הקידושין שלא יהיה לה שאר כסות, תנאו קיים. אבל אם התנה על העונה תנאו בטל^ק, שכל המתנה על מש"כ בתורה ואינו של ממון, תנאו בטל^ר. וי"א דכל מה שתיקון רבנן הוי כמו שכתוב בתורה ואם התנה עליו תנאו בטל^ש.

עין משפט ג.

אה"ע סימן קמוג סעיף יב

עיינ לעיל דף פד. עין משפט ד

עין משפט ד.

אה"ע סימן קמוז סעיף ג

ג. כל מגרש על תנאי שהתנאי מבטל הגט, כגון שלא תאכל בשר ולא תשתה יין כל ימי חייה, או שתהיה מותרת לכל אדם חוץ מפלוני, או שאר תנאים קודם כתיבת התורף, אם התנאי נכתב בגט קודם התורף, וחזר ומחקו ונתנו לה הרי זה ספק מגורשת. ואם היה התנאי בע"פ הרי זה נוטל הגט ממנה^ת, וחוזר ונותנו לה בלא תנאי כלל, או בתנאי כשר שאינו מבטל הגט.

ק. כמ"ש הר"ן דצערא דגופא לא ניתן למחילה, ולכן בטל.

ר. כתובות כ"ז בברייתא. ובמציעא צ"ד ע"א וכו"י.

ש. הגהות מיימוניות ריש דכותב, כמ"ש בכתובות פ"ד ע"א, ועיינ בהגר"א.

ת. ומה שנוטלו ממנה, היינו דוקא בתנאי דחוץ מפלוני שפסלה לכהונה, אבל בתנאי דכל ימי חייה לא תאכל בשר, או לא תשתה יין, דאינו פוסלה גם לכהונה, אין צריך ליטלו ממנה. ובשאר התנאים שאמר לה ע"מ כך וכך כשחוזר ומבטל התנאי א"צ ליטלו ממנה, וכן בתנאי "אם" א"צ ליטלו ממנה כשמבטל התנאי. וכל מה שמהני שחוזר ונוטלו ממנה ונותנו לה בלי תנאי היינו שנכתב בלי שום אמירת תנאי לפני כתיבת התורף, אלא בעת המסירה לידה התנה תנאי הנ"ל, אבל אם התנה תנאי לפני כתיבת התורף אפי' תנאי דע"מ, לא מהני כשחוזר ונוטלו ממנה, דהא עכ"פ לא נכתב הגט בכשרות. וכ"ש כשנכתב התנאי בגט לפני התורף דגם אם נמחק לא מהני ליטלו ולתת לה, כ"כ הב"ש ס"ק ד'.